

हामीले येशूलाई कसरी हेर्नुपर्छ ?

विश्वविद्यालयका विद्यार्थीहरूलाई अक्सर गरेर अनुसन्धानका योजनाहरू दिइन्छ । उनीहरू अनुसन्धान गर्नुपर्दा सधैं आनन्दित हुँदैनन् । सम्भवत उनीहरूको अनुसन्धानप्रति यस्तो सोंच हुनुका दुइवटा कारणहरू छन् । पहिलो, अनुसन्धान अक्सर गरेर कठिन काम हुन्छ । कसैले भनेका छन्, “मलाई पढ्नु पर्दा आनन्द लाग्दैन, तर कसैले पढिदिए म आनन्द मान्छु ।” धेरै विद्यार्थीहरूले अनुसन्धान गर्नुपर्दा आनन्द मान्दैनन्, तर उनीहरू अनुसन्धान गरिदिए आनन्दित हुन्छन् । दोस्रो, धेरै जसो अनुसन्धानको सीमै हुँदैन । अनुसन्धानलाई हामीलाई के थाहा छ, हामीलाई के थाहा छैन भन्ने कुराद्वारा वर्गीकरण गरिन्छ—र कहिलेकाँही हामीलाई थाहा भएका कुराभन्दा थाहा नभएका कुराहरू बढी देखिन्छन् । एउटा विद्यार्थीले केही अनुसन्धानका यो जनाहरू यसो भन्दै राम्ररी पूरा गर्न सक्छ, “यो योजना सुरु गर्नुभन्दा अघि, मलाई यस विषयको बारेमा केही पनि थाहा थिएन । अब मैले यो यो जना सिध्याएको छु, मलाई थाहा छ, यस विषयमा कसैलाई केही पनि थाहा छैन !” तर यस्तो निष्कर्ष धेरै निरुत्साहित गर्ने हुन सक्छ ।

हामी सबैले निश्चित मुख्य विषयहरूको सत्यताको बारेमा जान्न चाहन्छौं । हामी तिनीहरूको बारेमा भएका सीमा रहित, अपुरो अनिर्णीत छलफलहरूबाट सन्तुष्ट हुँदैनौं । यो विशेष गरेर येशू ख्रीष्टको विषयमा पनि सत्य हुन्छ । हामी उहाँको बारेमा कसैको मत अथवा उहाँको बारेमा गरिएको अस्पष्ट सिद्धान्तहरूको छलफल सुन्न चाहँदैनौं; हामी उहाँको बारेमा सत्य थाहा पाउने चाहना गर्दछौं । हाम्रा उहाँबारेका गहिरा प्रश्नहरू सुस्पष्ट र सारगर्भित हुन्छन्: येशू को हुनुहुन्छ ? के उहाँ साँच्चै परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ ? उहाँले जीवन र मुक्तिबारेमा के भन्नुभएको छ ?

बाइबल मात्र यो संसारमाभएको वास्तविक साँचो पुस्तक हो । परमेश्वरले यो हामी उहाँको शिक्षाहरूबारेमा ढुक्क हुन सकेका हौं भनेर हामीलाई दिनुभएको हो (२ पत्रुस १:३) । परमेश्वर हामीले येशूकोबारेमा निधो नगरी जीवन बिताएको चाहनु हुँदैन । उहाँ हामीले येशू को हुनुहुन्छ र उहाँ के गर्न आउनुभएको थियो भन्ने थाहा पाएको चाहनुहुन्छ । उहाँ हामीले येशूकोबारेमा सम्पूर्ण सत्य थाहा पाएको चाहनुहुन्छ जसले गर्दा हामीले त्यस सत्य माथि आत्मविश्वास र निर्धक्कको जीवनहरू निर्माण गर्न सकेका हौं ।

बाइबलले मात्र हामीलाई हामीसँग हुनुपर्ने येशूको सत्यचित्र प्रदान गरेकोछ । यसले हामीलाई उहाँ को हुनुहुन्छ भनी दुई तरिकाले भन्दछ: पहिलो, हामीले उहाँ को हुनुहुन्छ भन्नेबारेमा उहाँलाई धर्मशास्त्रहरूमा के भनेर सम्बोधन गरिएको छ भन्ने तर्फ ध्यान दिएर देख्न सक्दछौं । दोस्रो, हामीले उहाँलाई प्रदान गरिएका चारित्रिक गुणहरूको अवलोकनबाट पनि उहाँ को हुनुहुन्छ भनी देख्न सक्दछौं ।

आउनुहोस्, उहाँलाई बाइबलमा के भनी सम्बोधन गरिएको छ, होशियारीका साथ विचार गरौं । यदि कुनै मानिस हामीले विश्वास गर्ने कुनै एक जनाबाट एउटा प्रचारक र शिक्षककोरूपमा परिचित गराइयो भने, हामीलाई त्यो मानिस को हो र आधारभूतरूपमा उ कस्तो किसिमको मानिस हो भन्ने थाहा हुन्छ । ती “प्रचारक” र “शिक्षक” भन्ने शब्दहरूले हामीलाई उनको पृथक चित्र प्रदान गर्दछन् ।

धर्मशास्त्रहरूले हामीलाई येशूको परिचयकोबारेमा शंकाका छोडेका छैनन् । उहाँलाई विशिष्टरूपमा यस्ता शब्दहरूद्वारा सम्बोधन गरिएको छ जसबाट भ्रममा पर्ने सकिँदैन । जब हामी होशियारीका साथ येशूलाई धर्मशास्त्रहरूमा के भनिएको छ भनी पढ्दछौं, हामी उहाँ को हुनुहुन्छ भन्ने थाहा पाउँदछौं ।

उहाँ हाम्रो मुक्तिदाता हुनुहुन्छ

प्रथमतः, धर्मशास्त्रहरूले येशूलाई “मुक्तिदाता” भन्दछ । “मुक्तिदाता” भन्ने शब्दले एक त्यस्तो व्यक्तिलाई चिनाउँछ, जसले अरुहरूलाई गम्भीर खतराबाट बचाउँदछन् ।

मत्तीमाभएको जन्मको वर्णनात्मक अभिलेखमा के उल्लेख गरिएको छ भने कि एक स्वर्गदूत योसेफ, जो येशूका सांसारिक बुबा

थिए, को सपनामा देखा परे । ती स्वर्गदूतले भने,

... “योसेफ, दाऊदका छोरा, तिम्री पत्नी मारियमलाई स्वीकार गर्न नडराऊ, किनभने जो तिनको गर्भमा हुनुहुन्छ, उहाँ पवित्र आत्माबाट हुनुहुन्छ । तिनले एउटा पुत्र जन्माउनेछिन् र तिमिले उहाँको नाउँ येशू राख्नेछौ, किनभने उहाँले आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूका पापबाट बचाउनुहुनेछ” (मत्ती १:२०, २१) ।

जसो तपाईं देख्न सक्नुहुन्छ, येशू कुनै लर्तरो मुक्तिदाता हुनुहुन्थेन, उहाँ त एक अद्वितीय मुक्तिदाता हुन लाग्नुभएको थियो । यदि एउटा मानिसले जलिरहेको घरबाट एउटा बालकलाई बचायो भने, हामी उसलाई एक उध्दारकर्ता भन्दछौं । यदि एउटा मानिसले भोकमरीमा परेका मानिसहरूलाई खाद्यान्न पुऱ्याइदियो भने उनलाई ती मानिसहरूको उध्दारक भनिने छ । येशूले, धर्मशास्त्रहरूअनुसार, हामीलाई हाम्रा पापहरूबाट बचाउनुहुन्छ । उहाँ हाम्रो आत्मिक उध्दारकर्ता हुनुहुन्छ ।

प्रत्येक जिम्मेवार व्यक्तिले उसको पहिलो समस्याकोरूपमा पापको दोषसँग सामाना गर्ने पर्दछ । कसैले भनेका छन् यदि हामीले हाम्रो घाँटीमा टेपरिकर्डर बाँध्ने हो र अड्चालिस घण्टाको समयभित्र हाम्रो मुखबाट निस्केको प्रत्येक शब्द रेकड गर्ने हो भने, हामी पापीहरू हौं भन्ने कुरा हामीले सजिलै थाहा पाउन सक्दछौं । यदि हामी बसेर प्रत्येक शब्द सुन्ने हो, प्रत्येक बोली पछाडी रहेको हाम्रो मनसायकोबारे मा सोच्ने हो र हामीले बोलेको स्वर ध्वनिकाबारेमा घोट्लिने हो भने, हामी निश्चय नै हामीले सधैँ जे कुरो बोल्नु पर्ने हो त्यो बोल्दै न रह्यौं भन्ने निष्कर्षमा पुग्नेछौं । त्यसैगरी, हाम्रो जीवनको अड्चालिस घण्टा फिल्ममा कैद गर्न हामी भिडियो क्यामरा प्रयोग गर्न सक्दछौं र जब हामीले हाम्रा काम र कृत्याकलाप पुनरावलोकन गर्ने छौं हामीले सजिलै हामीहरू पापी रहेछौं भन्ने देख्न सक्दछौं । हामी अक्सर गरेर जे नगर्नु पर्ने हो त्यो गर्दा रहेछौं र अक्सर गरेर जे गर्नु पर्ने हो सो गर्दै न रहेछौं भन्ने सत्यले हामीलाई प्रहार गर्नेछ । हामी पापीहरू हौं भन्न हामीलाई बाइबलको सम्म आवश्यकता पर्दैन । जब हामीले हाम्रा शब्दहरू र कामहरूलाई नजिकबाट हेर्दछौं, हामीहरूलाई हामी पापीहरू हौं भन्ने थाहा हुन्छ । जे भए तापनि, बाइबलले हामीहरूबारेको यो सत्यलाई अनेक अर्थ लगाउन नसकिने भाषामा घोषणा गरेको छ । पावलले

ख्रीष्टियानहरूलाई सम्झना गराउँदै भन्दछन्, “... धर्मी कोही छैन, एक जना पनि छैन” (रोमी ३:१०) ।

हाम्रो पापकोबारेमा के गर्न सकिन्छ ? हामी आफैले आफूलाई क्षमा गर्न सक्दैनौं । हाम्रो पाप अरुहरूका विरुद्धमा मात्र होइन, तर परमेश्वरको विरुद्धमा पनि हुन्छ । हाम्रो यो अति जरुरी आवश्यकतामा हामीलाई कसले सहायता गर्न सक्छ ? मनोविज्ञानले हामीलाई क्षमा गर्न सक्दैन । सकारात्मक सोचले पनि सक्दैन । हामी पापीहरू होइनौं भन्ने बहानाले पनि हामीलाई बचाउन सक्ने छैन । अब के गर्न सकिन्छ त ? हाम्रो यो निराश आवश्यकताप्रतिको परमेश्वरको उत्तर येशू हुनुहुन्छ । योसेफलाई उहाँले यस पृथ्वीमा पूरा गर्नु हुने कामको कारणले गर्दा येशूको नाम स्वर्गमै निश्चित गरिएको छ भनी भनिएको थियो । उहाँको जन्ममा, पेलिस्टिनको एक डाँडामा स्वर्गदूतले गोठालाहरूलाई घोषणा गरेका थिए, “आज दाऊदको शहरमा तिमीहरूका निम्ति एउटा मुक्तिदाताको जन्मभएको छ, जो ख्रीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ” (लूका २:११) । येशू यस पृथ्वीमा आउनुको प्रमुख उद्देश्य नै हामीलाई हाम्रो पापहरूबाट बचाउनु थियो (१ कोरिन्थी १५:३) ।

नेपोलियनको सेनामाभएको एउटा सैनिककोबारेमा एउटा हृदय छुने कथा भनिएको छ । उ एउटा साहसी, देशभक्त सैनिक थियो । लडाईंहरूको बिचमा उ आफ्नो पालमा थियो र उसको कर्तव्यहरू र पारिवारिक चिन्ताहरूकोबारेमा पुनर्विचार गरिरहेको थियो । उसले एउटा कागजको टुक्रामा उसलाई लागेको ऋण र उसको परिवारलाई भरणपोषण गर्न चाहिने पैसाको सूची बनाएको थियो । जब उसलाई उसँग उसको ऋण तिर्ने र परिवारको खर्चको निम्ति आवश्यक पैसा छैन भन्ने महसुस भयो निराशाको बादलले उसलाई छोप्यो । अति नै खिन्न भएर, उसले बनाएको आर्थिक जिम्मेवारीहरूको सूचीको पानाको तल लेख्यो, “मेरा यी सबै ऋणहरूतिरी दिने कोही होला ?” हारेको महसुस गरेर, उसले आफ्नो शिर हातमा राख्यो र निदायो । त्यो सैनिकलाई थाहा थिएन, नेपोलियन आफ्ना सैनिकहरूको अवस्था र तिनीहरूको तागतको मूल्यांकन गर्न त्यसै सैनिक छावनीतर्फ आइरहेका थिए । जब उनी त्यो जवान सैनिकको पाल नजिकै पुगे, उनले निरीक्षणको निम्ति बोलाए, तर पालभित्रबाट कुनै आवाज आएन । उनी हेर्नलाई भित्र पसे । उनले त्यो सुतिरहेको सैनिक र पुछारमा दयनिय प्रश्न लेखिएको त्यो पानो देखे । नेपोलियनले भुकेर उसको कलम

उठाए र त्यस प्रश्नको तल लेखे, “म तिरी दिनेछु” र त्यसपछि सही गरे, “नेपोलियन” ।

जब हामीले हाम्रो पापको ऋणलाई र हाम्रो उध्दारको सोचनीय अवस्थालाई देख्दछौं, हामी पनि कराउँदछौं, “हाम्रा यी सबै ऋणहरूतिरी दिन सक्ने को छ ?” नेपोलियनभन्दा धेरै महान एकजनाले उत्तर दिंदै भन्नुभएको छ, “म तिर्दिन्छु ।” येशू, यस पृथ्वीका मुक्तिदाताले, क्रूसमाभएको उहाँको मृत्युद्वारा, हामीहरूको निम्ति पूर्ण मुक्तिको प्रस्ताव ल्याउनुभएको छ ।

बाइबल येशू हाम्रा एक मात्र मुक्तिदाता हुनुहुन्छ भन्नेमा स्पष्ट छ । पत्रुसले भनेका छन्, “अरु कसैमा मुक्ति छैन, किनकि हामीले मुक्ति पाउनलाई स्वर्गमुनि मानिसहरूमा अर्को कुनै नाउँ दिइएको छैन” (प्रेरित ४:१२) । यदि तपाईं परमेश्वरकोअघि स्वीकारयोग्य अवस्थामा खडा हुनसक्नुभएको होस् भनी आफ्ना पापहरूबाट उद्धार पाउन चाहनुहुन्छ भने, तपाईं येशू कहाँ आउनुपर्दछ (यूहन्ना १४:६, मर्कूस १६:१६) । बाइबलअनुसार, उहाँ हाम्रो मुक्तिदाता हुनुहुन्छ ।

खीष्टकोरुपमा

दोस्रो, येशूलाई “खीष्ट” भनिएको छ, जसको अर्थ “अभिषेक गरिएको” हुन्छ । ग्रीक भाषामा “खीष्ट” भनेको हिब्रू भाषामा “मसीह” भनेको जस्तै हो । नयाँ करारले येशूलाई प्रतिज्ञा गरिएको, परमेश्वरबाट चुनिएको एक जनकोरुपमा चिनाएको छ ।

भविष्यवक्ताहरूले परमेश्वरको एक विशेष सेवक आउँदै हुनुहुन्छ भनी भविष्यवाणी गरेका थिए:

किनभने हाम्रा निम्ति एउटा बालकको जन्मभएको छ । हाम्रा निम्ति एउटा छोरा दिइएको छ । शासन उहाँको काँधमा हुनेछ । उहाँ अचम्मका सल्लाहकार, शक्तिशाली परमेश्वर, अनन्तका पिता, शान्तिका राजकुमार कहलाइनुहुनेछ । उहाँको शासन र शान्तिका वृद्धिको अन्त कहिल्यै हुने छैन । दाऊदको सिंहासन र तिनको र ाज्यमाथि त्यसलाई न्याय र धार्मिकताको साथ स्थापित गरी स्थिर गराउन, त्यस बेलादेखि सदाको निम्ति उहाँले राज्य गर्नुहुनेछ । सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको जोशले यो पूरा गर्नेछ (यशैया ९:६, ७) ।

मीकाले भविष्यवाणी गरेका थिए, “तर ए बेथलेहम एप्राता, तँ यहूदाका कुलहरूमध्ये सानो भए तापनि तँबाट मेरो निम्ति एकजना निस्कनुहुनेछ, जो इस्राएलका शासक हुनुहुनेछ, जसको शुरु पुरानो समयदेखि अर्थात् प्राचीनकालदेखि नै छ” (मीका ५:२) । नयाँ करारले येशू ती आउनुहुनेछ भनी प्रतिज्ञा गरिनुभएको जन हुनुहुन्थ्यो भन्ने प्रमाणित गरेको छ ।

आफ्नो पृथ्वीको सेवाकाईको अन्त्यतिर, येशू आफ्ना चेलाहरूसँग कैसरिया फिलिप्पी तर्फ जाँदै हुनुहुन्थ्यो । उहाँहरू हिँडेरहुनु भएकै अवस्थामा येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, “मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई को हो भनी भन्छन् ?” उहाँका चेलाहरूले भने, “कसैले बप्तिष्मा दिने यूहन्ना, कसैले एलिया, कसैले यर्मिया वा अगमवक्ताहरूमध्ये कुनै एक जना हुन् भनी भन्छन्” (मत्ती १६:१३, १४) । तिनीहरूले जवाफ दिइसकेपछि, येशूले त्यसपछि सोध्नुभयो, “तिमीहरू के भन्छौ, म को हुँ ?” पत्रुसले उहाँलाई जवाफ दिए । उनले भने, “तपाईं खीष्ट हुनुहुन्छ, जीवित परमेश्वरको पुत्र” (मत्ती १६:१५, १६) । येशूले उनको उत्तरलाई पूरा गर्दै पत्रुसलाई भन्नुभयो, “योनाको छोरो सिमोन, तिमी धन्य हौ, किनभने मानिसबाट तिमीलाई यो प्रकटभएको होइन, तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरो पिताले प्रकट गर्नुभएको हो” (मत्ती १६:१७) । अर्को शब्दमा, येशूले भनी राख्नुभएको थियो, “पत्रुस मानिसहरूले जे भनेका छन् त्यसको आधारमा तिमी यो निष्कर्षमा पुगेको होइनौ । यो उत्तर तिमीले स्वर्गमा हुनुहुने परमेश्वर बाट पाएका हौ” यो एउटा ईश्वरीय प्रकाश थियो, मानवीय अनुमान थिएन ।

नयाँ करारले येशूलाई कसरी सम्बोधन गरेको छ, त्यसबारेमा सोच्नुहोस् । जब यसले उहाँलाई “खीष्ट” भनी सम्बोधन गरेको छ, उहाँलाई एक परमेश्वरबाट विशेषरूपमा चुनिनुभएको भनी परिचित गराएको छ । उहाँ आउनु हुने एक जनाको अग्रदूत हुनुहुँदैन; उहाँ त्यो जन हुनुहुन्छ । उहाँले चुनिएका जन आउने भविष्यवाणी गर्नुभएन; उहाँ चुनिएका जन सम्बन्धका सबै भविष्यवाणीहरूको पूर्णता हुनुहुन्थ्यो । उहाँ चुनिएका जनसँग सम्बन्धित हुनुहुन्थेन, तर उहाँ त त्यो जन हुनुहुन्थ्यो ।

परमेश्वरका पुत्रकोरुपमा

तेस्रो, येशूलाई नयाँ करारमा परमेश्वरका पुत्रकोरुपमा, ईश्वरत्वको दोस्रो सदस्यकोरुपमा चिनाइएको छ ।

बप्तिष्मा दिने यूहन्ना येशूको पृथ्वीको सेवाकाईको निम्ति मार्ग तयार गर्न परमेश्वरबाट चुनिएका थिए । उनले पश्चात्तापलाई प्रचार गरेर तथा पापमोचनको निम्ति पश्चात्तापको बप्तिष्मा दिएर यो काम गरेका थिए (मर्कूस १:४) । यूहन्नाले उनको प्रचारलाई समर्थन गर्ने व्यक्तिहरूलाई आउन लाग्नुभएको मसीहबारेमा बताएका थिए । तिनीहरूको पश्चात्ताप र बप्तिष्मामा, मानिसहरूले जब मसीह आउनुहुनेछ, उहाँलाई ग्रहण गर्नेछौं भनी प्रतिज्ञा गरिरहेका थिए (प्रेरित १९:४) । जब यूहन्नाले परमेश्वरले उनलाई दिनुभएको लक्ष्य पूरा गरे, सारा यहूदिया र यर्दन वरिपरिका इलाकाहरूबाट उनीबाट बप्तिष्मा लिन मानिसहरू उनीकहाँ आए (मत्ती ३:५) । एक दिन, जब यूहन्ना मानिसहरूलाई नदीमा बप्तिष्मा दिइरहेका थिए, येशू यर्दन नदीको किनारमा देखा पर्नुभयो । यूहन्नालाई त्यस समयसम्म येशू नै मसीह हुनुहुन्छ भन्ने निश्चितरुपमा थाहा थिएन (यूहन्ना १:२९-३१)—तर उनलाई येशू उनीभन्दा एक असल मानिस हुनुहुन्छ भन्ने थाहा थियो । त्यस्तो कारणभएकोले उनले येशूको अनुरोधलाई यसो भन्दै जवाफ दिए, वास्तवमा, “बरु मलाई पो तपाईंबाट बप्तिष्मा लिनु आवश्यक छ, तर तपाईं मबाट बप्तिष्मा लिन चाहनुहुन्छ ?” येशूले भन्नुभयो, “अहिलेलाई यसै हुन देऊ । किनभने यसरी नै हामीहरूले सबै धार्मिकता पूरा गर्नुपर्दछ” (मत्ती ३:१५) । यूहन्नाले परमेश्वरको काम गरिरहेका थिए । उनी परमेश्वरबाट पठाइएका मानिस थिए । येशूले यस पृथ्वीमा हुँदा पूर्णरुपमा परमेश्वरको इच्छामा समर्पित हुने चाहना गर्नुभयो । यसरी उहाँले आज्ञाकारिताकासाथ यूहन्नाबाट बप्तिष्मा लिनुभएको थियो—उहाँमा क्षमा लिनुपर्ने पापहरूभएको कारणले, उहाँलाई पश्चात्तापको आवश्यकताभएको कारणले, अथवा उहाँलाई मसीह आउनुहुँदा उहाँलाई ग्रहण गर्नुपर्ने कारणले होइन । उहाँ मसीह हुनुहुन्थ्यो, तर उहाँले परमेश्वरको इच्छा पूरा गर्न, सबै धार्मिकता पूरा गर्न आफूलाई यूहन्नाको बप्तिष्मामा समर्पण गर्नुभयो ।

जब यूहन्नाले येशूलाई त्यस डुबुल्कीपछि पानीबाट बाहिर ल्याए, परमेश्वरका आत्मा ढुकुरकोरुपमा उहाँमाथि ओर्लनुभयो । जब यूहन्नाले

यो आश्चर्यपूर्ण घटना देखे, उनलाई येशू मसीह हुनुहुँदोरहेछ भन्ने थाहा भयो (यूहन्ना १:३२-३४) । त्यसपछि स्वर्गबाट एउटा वाणी आयो—स्वयम् परमेश्वरको स्वर—जसले भन्यो, “यिनी मेरा प्रिय पुत्र हुन्, यिनीसँग म अति प्रसन्न छु” (मत्ती ३:१७) । नयाँ करारका यी पदहरूमा येशू उहाँका पुत्र हुनुहुन्छ, भन्ने परमेश्वरको गवाही समावेश छ ।

प्रेरित यूहन्नाले येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ, भन्ने तीनवटा गवाहीहरू हामीलाई दिइएको छ, भनी भनेका छन् । उनले भनेका छन्, “किनभने गवाही दिने तीन छन्, अर्थात् पवित्र आत्मा, पानी र रगत र सबै कुरामा यी सहमत हुन्छन्” (१ यूहन्ना ५:७, ८) । पवित्र आत्माले येशूको बप्टिष्मापछि उहाँमाथि ढुकुरकोरूपमा ओर्लेर येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने गवाही दिनुभएको थियो । पवित्र आत्माले यो गवाही अरु समयहरूमा पनि सुसमाचारमा दिनुभएको थियो । त्यो “पानी” ले निश्चय नै येशूको बप्टिष्मालाई संकेत गरेको छ, जब पिताले येशूलाई उहाँका पुत्र हुनुहुन्छ भनी स्वर्गबाट घोषणा गर्नुभएको थियो । त्यो “रगत” जसको उल्लेख यूहन्नाले गरेका छन्, त्यसले निश्चय नै येशूको मृत्युलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ । क्रूसमा टाँगिएको समय वरिपरीका आश्चर्यपूर्ण घटनाहरूले येशूको ईश्वरत्वको गवाही दिएका छन् । यूहन्नाले भनेका छन्, “यदि हामी मानिसको गवाही ग्रहण गर्छौं भने परमेश्वरको गवाही भन्नु उच्च छ । किनकि यही नै परमेश्वरको गवाही हो, जुन गवाही उहाँले आफ्ना पुत्रको विषयमा दिनुभएको छ,” (१ यूहन्ना ५:९) । यदि तीनजना इमानदार मानिसहरूले कुनै एउटा निश्चित सत्यकोबारेमा एकमत भएर गवाही दिन्छन् भने, हामीले उनीहरूको त्यो गवाही स्वीकार गर्दछौं—त्यसैगरी देशमाभएको कुनै पनि न्यायालयले स्वीकार गर्दछ । त्यसो भए हामीले परमेश्वरको गवाहीलाई कति बढी स्वीकार गर्नुपर्छ होला ! उहाँले आफ्नो पुत्रको सम्बन्धमा गवाही दिनुभएको छ—आत्माको गवाही (उहाँको बप्टिष्मामा ढुकुरकोरूपमा) पानीको (उहाँको बप्टिष्मामा जब पिताको स्वर सुनिएको थियो), र रगतको (जब उहाँको मृत्युमा आश्चर्यपूर्ण घटनाहरू भएका थिए) ।

येशू को हुनुहुन्छ ? धर्मशास्त्रहरूले यस उत्तरबारेमा कुनै शंका छोडेको छैन । नयाँ करारले येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ, भनी स्पष्ट शिक्षा दिन्छ । येशूलाई उपेक्षा गर्न सकिँदैन । उहाँलाई उपेक्षा गर्नु

भनेको परमेश्वरको उपेक्षा गर्नु हो ।

प्रभुकीरुपमा

चौथो, नयाँ करारले येशूलाई “प्रभु” भनेको छ । उहाँ हाम्रो सम्पूर्ण अधिकार सम्पन्न, परमेश्वरबाट आउनुभएको सर्वोच्च शासक हुनुहुन्छ ।

येशूको मृत्युबाटभएको पुनरुत्थानपछि, उहाँ साँचोरुपमा मृतकबाट जीवित भै उठ्नुभएको छ भन्ने कुरा प्रमाणित गर्दै, उहाँ आफ्ना चेलाहरू कहाँ देखा पर्नुभएको थियो । त्यसपछि, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभएको थियो,

स्वर्ग र पृथ्वीमा समस्त अधिकार मलाई दिइएको छ । यसकारण जाओ, र सबै देशका जातिहरूलाई चेला बनाओ, पिता र पुत्र र पवित्र आत्माको नाउँमा तिनीहरूलाई बप्तिष्मा देओ, मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका सबै कुरा पालन गर्न तिनीहरूलाई सिकाओ । हेर, म युगको अन्त्यसम्म सधैं तिमीहरूका साथमा छु (मत्ती २८:१८-२०) ।

येशू पिता कहाँ उठाइ लगिनुभएको दश दिनपछि, पवित्र आत्मा प्रेरितहरूमाथि खन्याइनु भयो । त्यसदिन, पेन्तिकोसको दिनमा, भेलाभएको एक ठूलो भिडलाई पत्रुसले सम्बोधन गरेका थिए । येशू नै खीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणित गर्ने प्रमाणहरू उनले दिएका थिए । जब उनी आफ्नो उपदेशको अन्त्यमा पुगे, उनले आफ्ना श्रोताहरूलाई परमेश्वरले येशूलाई “प्रभु र खीष्ट” दुवै बनाउनुभएको छ भनी निर्णय गर्न अनुरोध गरेका थिए (प्रेरित २:३६) । पावल, येशूले कसरी आफूलाई होच्याउनुभई मानिस बन्नुभयो र मृत्युसम्मै आज्ञाकारी हुनुभयो भन्ने कुरा वर्णन गरिसकेपछि लेख्दछन्,

यसैकारण परमेश्वरले उहाँलाई अति उच्च पार्नुभयो र उहाँलाई त्यो नाउँ प्रदान गर्नुभयो, जो हरेक नाउँभन्दा उच्च छ, कि स्वर्गमा, पृथ्वीमाथि र पृथ्वीमुनिभएको हरेक प्राणीले येशूको नाउँमा घुँडा टेक्नुपर्छ, र हरेक जिब्रोले परमेश्वर पिताका महिमाको निम्ति येशू खीष्टलाई प्रभु भनी स्वीकार गर्नुपर्छ (फिलिप्पी २:९-११) ।

पावलले येशूको बारेमा यो पनि लेखेका छन्, “र परमेश्वरले सबै कुरा उहाँका पाउमुनि राखिदिनुभयो र मण्डलीको निम्ति उहाँलाई नै सबै कुराको शिर बनाइदिनुभयो, जुन मण्डली उहाँको शरीर, उहाँको पूर्णता हो र उहाँले नै सबैथोक परिपूर्ण पार्नुहुन्छ” (एफिसी १:२२,२३) ।

नयाँ करारअनुसार येशूको प्रभुत्वको अर्थ हाम्रो निम्ति के हुनु पर्छ ? व्यवहारिक शब्दहरूमा भन्नुपर्दा, यसको अर्थ हामीहरूले आफूलाई उहाँमा समर्पित गर्नु हो । येशूले भन्नुभएको छ, “मैले भनेको कुरा गर्दैनौ भने किन मलाई ‘प्रभु, प्रभु’ भन्दछौ ?” (लूका ६:४६) । उहाँले अझ भन्नुभएको छ, “मलाई ‘प्रभु, प्रभु’ भन्ने सबै स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्ने छैनन् । स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको इच्छा पालन गर्ने मानिसले मात्र परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्नेछ” (मत्ती ७:२१) । के तपाईं येशूका शिक्षाहरूमा समर्पित हुन चाहनुहुन्छ ? दोस्रो, यसको अर्थ हामीले हाम्रो जीवनमा खीष्टलाई प्राथमिकता दिनै पर्छ भन्ने हुन्छ । हामीले हाम्रो बफादारी र हाम्रो प्रेम उहाँलाई दिनै पर्दछ । उहाँ स्वर्गबाट सम्मान गरिनुभएको एकमात्र प्रभु हुनुहुन्छ, र उहाँ हाम्रो हृदयहरूको सिंहासनमा विराजमान हुनुहुने एकमात्र प्रभु हुनु पर्दछ ।

कसैले भनेका छन्, “प्रत्येक हृदयमा, एउटा क्रूस र एउटा सिंहासन हुन्छ । यदि मैले स्वयम्लाई सिंहासनमा राखें भने मैले खीष्टलाई क्रूसमा टाँग्नु पर्ने हुन्छ । यदि मैले खीष्टलाई सिंहासनमा राखें भने, मैले आफूलाई क्रूसमा टाँग्ने पर्ने हुन्छ ।” कसैले दुइ मालिकको सेवा गर्न सक्दैन । यदि तपाईंले खीष्टको स्वामीत्वलाई “हुन्छ” भन्नुहुन्छ भने, तपाईंले आफ्नो इच्छा र चाहनाहरूलाई “हुँदैन” भन्नु पर्ने हुन्छ । कसैले दुइ मालिकको सेवा गर्न सक्दैन, किनभने तपाईंले एउटालाई प्रेम गर्नुहुनेछ र अर्कोलाई घृणा गर्नुहुनेछ (मत्ती ६:२४) ।

नयाँ करारले येशू नै प्रभु हुनुहुन्छ भनेको छ । परमेश्वरले सबै कुरा उहाँको पाउमुनि राखिदिनुभएको छ । उहाँ राजाहरूका राजा र प्रभुहरूका प्रभु हुनुहुन्छ ।

निष्कर्ष

त्यसो भए, येशू को हुनुहुन्छ त ? संसारमाभएको एकमात्र पूर्णरूपमा ठीक पुस्तकले उहाँ हाम्रो मुक्तिदाता, खीष्ट, परमेश्वरका

चुनिएका जन, परमेश्वरका पुत्र र प्रभु हुनुहुन्छ भन्दछ । यो उहाँबारेको सत्यता हो । उहाँ को हुनुहुन्छ भनी ढुक्क हुन तपाईंको अगाडि कुनै अनुसन्धान गरिएको होस् भनी तपाईंले पर्खिरहनु पर्दैन । बाइबलले हामीलाई उहाँकोबारेमा पूर्ण सत्य बताएको छ ।

येशूको संसारमाभएको आगमनले समयलाई ईसा पूर्व (B.C.) र ईस्वी संवत् (A.D.) मा विभाजन गर्‍यो । मत्ती २५:३१-४६ ले उहाँले मानवजातिलाई, उद्धार पाएकाहरूबाट पापमा हराएकाहरूलाई विभाजन गर्नु हुनेछ भनेको छ । पिलातसले येशू न्यायको निम्ति उसको अगाडि उभिनुभएको छ भन्ने ठानेको थियो, तर वास्तवमा पिलातस येशूको अगाडी खडा थियो । यस संसारको अन्त्यको दिनमा उद्धार पाएकाहरू येशूको सिंहासनको दाहिनेपट्टि उभिने छन्, त्यस समय पापमा हराएकाहरू उहाँको सिंहासनको देब्रेपट्टि उभिएका हुनेछन् । खीष्टलाई दिनुभएको तपाईंको जवाफले नै तपाईं दाहिनेपट्टि उभिने हो अथवा देब्रेपट्टि भन्ने कुरालाई प्रभावित पार्दछ । तपाईं उहाँको उद्धारद्वारा मात्र दाहिनेपट्टि उभिन सक्नुहुन्छ । उहाँले भन्नुभएको छ, “बाटो, सत्य र जीवन म नै हुँ, मद्वारा बाहेक कोही पनि पिताकहाँ आउन सक्दैन” (यूहन्ना १४:६) । या त तपाईं येशूद्वारा परमेश्वरकहाँ आउन सक्नुहुन्छ अथवा तपाईंले अनन्त विनाशको अनुभव गर्नुहुनेछ । उहाँ हामीले जीवन पाऔं भन्ने हेतुले आउनुभएको थियो (यूहन्ना १०:१०), उहाँ बिना हामीले अनन्त मृत्यु भोग्नुपर्ने हुन्छ ।

येशूले हामीलाई उद्धार पाउन उहाँकहाँ आउने निमन्त्रणा दिनुभएको छ । अरु धार्मिक अगुवाहरूले तपाईंलाई उनीहरूको सिद्धान्तहरू अथवा उनीहरूको शिक्षाहरूमा आउने निमन्त्रणा दिन्छन् । येशू, परमेश्वरका पुत्रले मात्र, तपाईंलाई उहाँकहाँ आउने निमन्त्रणा दिन सक्नुहुन्छ । उहाँले भन्नुभएको छ, “हे सबै थाकेका र बोभले दबिएका हो, मकहाँ आओ, म तिमीहरूलाई विश्राम दिनेछु” (मत्ती ११:२८) ।

अभ्यासका निम्ति प्रश्नहरू

(उत्तरहरू परिशिष्ट १ मा छन्)

१. “मुक्तिदाता” शब्दको अर्थ के हो ?
२. येशू कसरी एउटा अद्वितीय मुक्तिदाता हुनुहुन्छ ?
३. “खीष्ट” को अर्थ के हो ?

४. येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने हामीले कसरी थाहा पाउन सक्छौं ?
५. १ यूहन्ना ५:७, ८ मा आत्मा, पानी र रगतले के गर्दछन् भनी उल्लेख गरिएको छ ?
६. प्रेरित २ मा पत्रुसले आफ्नो श्रोताहरूलाई येशूकोबारेमा के निष्कर्ष निकाल्नु भनेका थिए ?
७. हाम्रो निम्ति व्यवहारिकरूपमा येशूको प्रभुत्वको अर्थ के हुन्छ ?

शब्द सहायताहरू

दाऊदको शहर—बेथलेहेम ।

क्रूसको दण्ड—क्रूसमा टाँगेर दिइने मृत्युदण्ड; रोमी मृत्युदण्डको एउटा रूप । येशू, यद्यपि दोषरहित हुनुहुन्थ्यो, तर हाम्रा पापहरूको निम्ति क्रूसमा झुण्ड्याइनुभएको थियो ।

राजाहरूका राजा र प्रभुहरूका प्रभु—येशू र उहाँको महानतालाई गरिएको एक सम्बोधन । उहाँ अरु सबै कुराभन्दा उच्च हुनुहुन्छ ।

पेन्तिकोस (पेन्तिकोसको दिन)—यहूदीहरूको हप्तौंको चाड, जसलाई वाली भित्र्याउने चाड पनि भनिन्छ, मण्डली शुरुभएको दिन (प्रेरित २) ।

समर्पण—परमेश्वर र उहाँको वचनको आज्ञापालन ।